

Sao Em Dám.

Em mượn Đấng Sanh Thành,
Hai tế bào rất nhỏ,
Để tạo nên hình hài,
Mà em có hôm nay.

Mẹ có căn phòng nhỏ.
Do chính mẹ chăm lo.
Người cho em ở trọ.
Thật vô cùng thoải mái,
Hoàn toàn được bảo vệ,
Mà không nhận tiền thuê.

Em ký tờ giao kèo,
Làm phiền mẹ rất nhiều,
Chỉ chín tháng mười ngày,
Em đá chân vung tay,
Nhưng mẹ đã không rầy,
Lại còn vui mừng nữa!

Rồi giao kèo hết hạn.
Mẹ bảo phải dọn ra.

Nhưng sẵn sóc cái “ta”
Em vẫn còn dựa mẹ,
Cho đến lúc lớn ra.
Còn phải hứa với mẹ :
Tránh xa lũ ‘cô hồn’,
Không rượu chè hút xách,
Thân thể ‘ta’ vuông tròn.

Cẩn thận sẵn sóc ‘ta’
Vì ‘ta’ không của ‘ta’,
Mà của người cho mượn,
Thân này thuộc mẹ cha,
Nên phải sẵn sóc kỹ.

Hơn nửa thế kỷ qua,
Đời bôn ba vất vả,

Đá ba bên bốn bề.
Tự tử ta nghĩ xa.
Những lúc do chính mình
Những gì mình tạo ra,
Đến mức độ không ổn,
Chỉ muốn chết cho qua.
Đời tối đen như mực.

Nhưng nghĩ lại thân ‘ta’,
Không phải là của ta,
Mà chỉ là lỗ mượn,
Của hai đấng Mẹ Cha.
Nay chủ nhân bỏ đi,
Mà ‘ta’ chưa trả lại.
Sao cả gan dám hoại!

Lửa có thể màu đỏ.
Đời có thể màu đen.
Còn tình yêu lá xanh,
Màu bao dung tha thứ!
Em níu lấy cảm này,
Đem vào tim ấp ủ,
Tim nghe lời em nhỏ!

Dã-Thảo chuyên ngữ.

Mời bạn đọc tiếp trang 3, Nguyên Bản Tiếng Anh “How Dare I” của DT sáng tác nhân dịp Mother’s day 10/05/1998. Đã có đăng trong tuyển tập Carnival of Poets do LMRC NSW AUS xuất bản.

HOW DARE I

I had borrowed
a tiny cell from my father
I had borrowed
a tiny cell from my mother
To form my body.

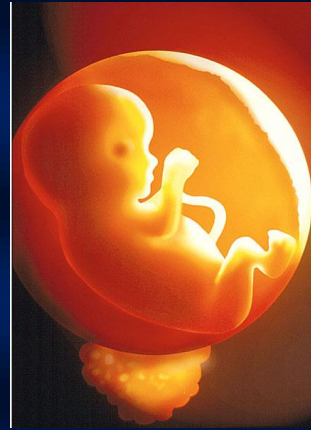
My mother had
a little room in her care.
She let me dwell there
real comfortably- rent free,
Plus, full security.

I caused her problems
in the nine months of my contract
But she never minded,
And she seemed so happy
when I kicked and punched.

I came to the world
when my contract run out.
Although the self-looked after the “I”,
Still I had to depend on her,
Until I grew into full maturity,

Far from crime, drugs and alcohol,
Away from all trouble,
as she asked me to
My body is perfect.
Took care of myself,
because “I” was not mine.
It had been borrowed,
it belonged to my folk,
I must take good care.

More than half a century later:
“Life is not meant to be easy”
In my adulthood

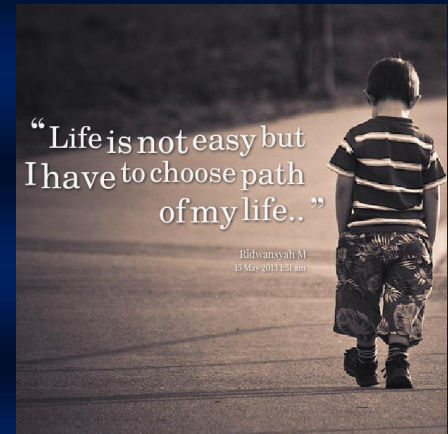
It kicked me “left right anh centre”
I felt suicidal sometimes.

When my own branches
bounced back, my own eyes hurt
to the point I thought,
To take my own life,
Life had become real blue.

But the “I” was not mine
The “I” had been borrowed
And the owners had passed away,
I had not returned the “I” yet...
How Dared I think of death!

Fire may be red,
life may be dark blue
But love is green and forgiving,
I took that feeling into my heart,
My heart is listening.

Dã-Thảo Quế Trần
Spring 1998.

Quế Thy Meilan
Mother's day 2007

Sinh Nhật Quế 2010

